

Fra General Nielsen,
Kommanderende General i 1ste Generalkommandodistrict.

Kjøbenhavn, den 15de April 1880.

J Henhold til Deres Excellences Skrivelse Nr. 74 af 10de ds., hvori jeg opfordres til at fremkomme med de Uttringer, som Betænkningen af 7de d. M. fra det af Folkethinget nedsatte Hæruddvalg maatte foranledige mig til at fremsjøre, skal jeg tillade mig følgende korte Bemærkninger:

Jeg maa fra mit faglige Standpunkt anse det for ubetinget heldigt, om Ministeriets Forslag kunde gennemføres uden væsentlige Ændringer navnlig uden Reduktion af Rammene, der ved en Hær med saa kort Tjenestetid som hos os fastslaaet nødvendigvis maa være nogenlunde stærke. Smidlertid er jeg dog tilbøielig til at tro, at man, hvis derved kan aabne sig en sikker Udsigt til at faae Revisionen af Hærløven gennemført, paa flere Punkter kan gjøre Indrømmelser i den Retning, som er angivet af det ene Mindretal (Dinesen, N. P. Jensen, Paulsen, Scavenius og Thomsen). Dog maa jeg fraraade at gaa ind paa de dels af dette Mindretal alene, dels af hele Udvalget stillede Forslag angaaende a) Fodfolkets Tjenesteomgang, b) Feltartilleriets Ordning, c) Stabsfregenternes Anvendelse som Delingsførere ved Linieafdelingerne og d) deres eventuelle Forfremmelse til Kompagnichefer i Forstærkningen.

a. Med Hensyn til den foreslaaede Tjenesteomgang for Fodfolket, hvorved den hele Regimentet tildelede Rekrutmasse vejelvis uddannes ved den ene af dets 3 Batailloner, medens den anden Bataillon har Uddannelsen af de værnepligtige Befalingsmænd og den saakaldte Winterstyrke, og den 3die Bataillon har sine faste Befalingsmænd fordelte paa forskjellige Skoler, da forekommer det mig, at de af Udvalget (se Betænkningen Side 21 og 22) fremhævede Fordele ved denne Ordning ikke kunne veie op imod de dermed forbundne Ulemper, hvoraf jeg navnlig skal henlede Opmærksomheden paa en, der for mig er af afgjørende Betydning, nemlig den forholdsvis lange Tid, hvori Afdelingerne slet intet Mandstab have til Tjeneste. Denne Tid omfatter ikke mindre end 17 à 18 Maaneder af hvert Aaraar, altsaa omtrent Halvdelen, og Ulempen er saa meget større, som det kun er hver anden Gang, at der i denne ledige Tid finder en Indfaldelse Sted til 4 Ugers større Øvelse. Vel mener Mindretallet, at Befalingspersonalet i denne Tid er beskæftiget paa Skoler; men, rent afsæt fra, at det vistnok er en Illusion at tro, at de fleste Officerer skulle være alsidige nok til med Nytte at gjennege en hel Række Skoler lige fra Gymnastikskolen til særlige Kursus i Officersskolens ældste Klasse — bliver der endnu Kapitainerne (naaede med Undtagelse af den ene Kapitan) og Bataljonscheferne tilbage; disse ville i denne lange Tid være uden nogenformelt tjenstlig Beskæftigelse. Kommer nu hertil, at 2 af en Bataillons Kapitainer efter de foreliggende Erfaringer heller ikke ville faae Noget at bestille i Størstedelen af det til Uddannelsen af de værnepligtige Befalingsmænd og Winterstyrken paaregnede Tjenesteaar, saa vil det ses, at Mindretallets treaarige Tjenesteomgang ingenlunde vil være heldig for denne Klasse af Befalingsmænd. Af Aaraars 36 Maaneder vil der i de 8 (nemlig 6 Rekrutmaaneder og 2 Maaneder til større Øvelse) være en anstrengende Tjeneste; i de øvrige 28 Maaneder derimod for Størstedelen af Kapitainernes Bedkommende enten slet ingen eller kun en forsvindende Beskæftigelse.